

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W OLECKU**

z dnia 2017 r.

w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego.

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446¹⁾) oraz art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134²⁾) po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie, Rada Miejska w Olecku uchwała co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się użytek ekologiczny pod nazwą „Długi Mostek” na obszarze o powierzchni 1,75 ha położonym na terenie miasta Olecko, powiat olecki w województwie warmińsko-mazurskim, stanowiący pas szuwaru w zatoce przy wypływie rzeki Legi z jeziora Oleckie Wielkie (część dz. 1313 obręb 0002 oraz część dz. 427, obręb 0002).

2. Granice użytku ekologicznego określa mapa stanowiąca załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Współrzędne punktów załamania granic użytku ekologicznego zawiera tabela stanowiąca załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Szczególnym celem ochrony użytku ekologicznego jest zachowanie walorów zatoki jeziora Oleckie Wielkie wraz z pasem roślinności szuwarowej stanowiącej miejsca przebywania i lęgów ptaków wodno-błotnych oraz miejsca tarliskowe ryb.

§ 3. 1. Na obszarze użytku ekologicznego, o którym mowa w § 1, zabrania się:

- 1) niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obszaru;
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 3) uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- 7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;
- 8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 10) zbioru, niszczenia, uszkodzenia roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
- 11) umieszczania tablic reklamowych.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody,
- 2) realizacji inwestycji celu publicznego w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody,
- 3) zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa,
- 4) likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

§ 4. 1. Ustala się konieczność utrzymywania pasa o szerokości ok. 15-20 m wolnego od trzciny celem umożliwienia spływu wody z jeziora Oleckie Wielkie do rzeki Legi.

¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016r. poz. 1579

²⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r., poz. 1936 oraz z 2016 r. poz. 2249 oraz 2260, M.P. z 2016r. poz. 1018.

2. W celu zachowania miejsc lęgowych ptaków dopuszcza się możliwość dokonywania zabiegów polegających na wykaszaniu części szuwaru trzcinowego, w tym zeszłorocznej trzciny.

3. Zabiegi wskazane w ust. 2 należy wykonywać w taki sposób, aby nie wykaszać jednocześnie całej powierzchni trzcinowiska. Wykaszanie trzciny należy prowadzić w cyklach 2-3-letnich z podziałem trzcinowiska na 3 części, przy czym w danym roku kalendarzowym wykoszona może być tylko jedna powierzchnia (wykaszanie jednorazowo do 30 % szuwaru trzcinowego na obszarze użytku ekologicznego).

4. Podczas wykonywania prac wskazanych w ust. 3 należy zostawiać minimum 5 metrowy pas trzciny przybrzeżnej.

5. Zabiegi wskazane w ust. 1 i 2 należy wykonywać wczesną wiosną bądź późną jesienią poza okresem lęgowym ptaków wodno-błotnych, tj. w okresie od 1 listopada do 15 marca.

§ 5. Nadzór nad użytkowaniem ekologicznym sprawuje Burmistrz Olecka.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Olecka.

§ 7. Niniejsza uchwała była poprzedzona rozporządzeniem Nr 52 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2007 r. Nr 1, poz. 1).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej

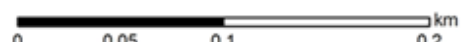
Karol Sobczak

Granice użytku ekologicznego "Długi Mostek"

Legenda

 granica użytku ekologicznego

 km
0 0,05 0,1 0,2
skala 1 : 2 500

Współrzędne punktów załamania granic użytku ekologicznego "Długi Mostek"

FID	X	Y
1	692143,3	729503
2	692060,2	729614,2
3	692004	729524
4	691994,5	729508,6
5	691999,1	729467,4
6	691998,8	729451,8
7	691998,9	729449
8	691998,4	729448,8
9	691998,8	729415,5
10	691998,9	729415,5
11	692025,4	729424,5
12	692045,8	729433,8
13	692054,8	729439,2
14	692065,6	729447,5
15	692064,6	729452,7
16	692066,2	729453,5
17	692067,1	729454,9
18	692086,8	729456,7
19	692108,1	729456,6
20	692132,8	729456,8
21	692146,6	729455,1
22	692150,9	729457,9
23	692151,8	729475
24	692152,7	729490,5
25	692143,8	729502,5
26	692143,3	729503

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016r. poz. 2134 z późn. zm.) ustanowienie pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego następuje w drodze uchwały rady gminy. Uchwała rady gminy określa nazwę danego obiektu lub obszaru, jego położenie, sprawującego nadzór, szczególne cele ochrony, w razie potrzeby ustalenia dotyczące jego czynnej ochrony oraz zakazy właściwe dla tego obiektu, obszaru lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 45 ust. 1 (art. 44 ust. 2 cytowanej ustawy).

We wrześniu 2016 roku podjęto kroki zmierzające do zastąpienia rozporządzenia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego nowym aktem, zgodnie z art. 153 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 z późn. zm.). Uchwała ma na celu m.in. uregulowanie prawne dotyczące organu sprawującego nadzór nad użytkowaniem ekologicznym oraz wykonywania corocznych zabiegów polegających na wykaszaniu trzciny. Wprowadzone zadania z zakresu ochrony czynnej, polegające na możliwości wykaszania szuwaru trzcinowego na szerokości ok. 15-20 m oraz części szuwaru trzcinowego (w tym zeszłorocznej trzciny) w cyklach 2-3 letnich z podziałem obszaru na 3 części (północną, środkową i południową). Zabiegi te pozwolą na swobodny spływ wody z jeziora Oleckie Wielkie do rzeki Legi oraz przerzedzenie zwarte szuwaru trzcin, co umożliwi powrót do gniazdowania innych ptaków wodnych występujących w przeszłości m.in. perkoza dwuczubego, perkozka, łabędzia niemego, kokoszki wodnej i łyski. Obecnie ze względu na zbyt gęstą trzcinę ptaki nie zakładają gniazd. Jednocześnie nie należy dopuścić do wykoszenia całej powierzchni trzcinowiska w ciągu jednego roku. Wielu gatunkom ptaków do zakładania gniazd niezbędna jest obecność starej trzciny, która zapewnia ochronę ptakom zaraz po powrocie z zimowisk. Pozostałości zeszłorocznej trzciny stanowią miejsce żerowania do momentu wyrosnięcia nowej trzciny. Na podstawie badań naukowych można stwierdzić, że liczba ptaków wykorzystujących jednoroczne trzcinowiska jako miejsca lęgowe jest znacząco niższa niż w wieloletnich trzcinowiskach. Z tego względu, oprócz wykaszania trzcinowiska w częściach, należy pozostawić pas minimum 5 m trzciny wzdłuż brzegów zbiornika.

W dniu 17 listopada 2016 r. projekt uchwały przesłano Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie celem jego uzgodnienia (art. 44 ust. 3a cytowanej ustawy). Postanowieniem z dnia 20.12.2016r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie uzgodnił projekt uchwały.